

[Tove Jørgensen.]

kommunerne som for staten til at opretholde et garanteret antal sengepladser til klassisk ortopædi.

Endvidere er der et meget stort antal vanføre og handicappede, der finder beskæftigelse inden for administrationen af de ortopædiske behandlingsinstitutioner. Der er ganske vist i lovforslaget sikret det nuværende personale overførselsmuligheder til amtskommunal og statslig ansættelse. Men hvordan med fremtiden? Vil der også fremover være sikret denne personalegruppe prioritet ved ansættelse inden for disse områder? Hvis ikke der sikres en sådan prioritering, kan det betyde, at nogle af de sociale funktioner, der også blev varetaget på de ortopædiske hospitaler, risikerer at bortfalde. Det finder vi uhensigtsmæssigt. Der må være en garanti også for fremtidige ansættelser af handicappede inden for denne sektor.

Man kan ligeledes undre sig over, at ikke hele virksomheden, altså også skomager- og bandagistvirksomheden, overtages af amtskommunerne og staten. Disse virksomheder er traditionelt knyttet til behandlingsvirksomheden, og også her er der mange handicappede beskæftiget. Derfor bør der ligge en forpligtelse til fortsat at anvende disse virksomheder.

Jeg vil gerne have svar på, hvorfor man ikke overtager det hele. Hvad er årsagen? Det går jo alligevel op i en højere enhed, så hvorfor splitte det ad?

Endelig vil jeg fremhæve, at brugerne ikke sådan rent automatisk får det nemmere ved denne form for decentralisering. Hvor de vanføre tidligere fungerede i et enstrengt system, er de nu underkastet i hvert fald tre adskilte instanser. Nu er deres sociale problemer lagt ud til primærkommunerne, deres undervisningsforhold til amtskommunerne og deres behandling til disse kommuners sygehusvæsen. For brugerne er der således ikke tale om en forklaring.

Med de her nævnte forbehold kan vi i øvrigt i det store og hele love en positiv behandling af forslaget, forudsat at de her nævnte betragtninger kommer ind i forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig hovedsigtet med lovforslaget, der integrerer de ortopædiske afdelinger i vort almindelige sygehusvæsen.

Vi går ud fra, at amterne også i fremtiden

vil sørge for rent budgetmæssigt, at disse afdelinger bliver behandlet godt, sådan at man ikke af økonomiske grunde for fremtiden slækker på behandlingen; for de medborgere, der har nydt godt af disse hospitaler hidtil, er medborgere, som vi forhåbentlig alle kan være enige om at støtte og give så god en hjælp som muligt. Jeg tænker her ikke mindst på de medborgere, der har behov for, så snart de er født, at få hjælp på disse hospitaler, men jeg går ud fra, at amterne vil være i stand til og være indstillet på at give dem budgetmæssigt gode kår.

Hovedsigtet med lovforslaget er jo at integrere afdelingerne i vort almindelige sygehusvæsen, og derfor er det logisk og rigtigt, at man foreslår fra indenrigsministerens side, at de ortopædiske hospitaler skal overtages af amterne. Nu er det jo imidlertid foreslået, at det ortopædiske hospital i København skal overtages af righospitalet, og det vil jeg gerne bede om at få drøftet grundigt i udvalget. Hvorfor skal København have denne særbehandling? Hvorfor skal dette ortopædiske hospital alene af alle blive statshospital, tilmed under undervisningsministeren og ikke under indenrigsministeren, hvor vi ellers har samlet vores sygehusvæsen, og hvor vi for fremtiden vil have de ortopædiske afdelinger igennem det samarbejde, der sker mellem indenrigsministeriet og amterne på dette område?

Nu håber jeg ikke, at ministeren svarer, at det er af hensyn til uddannelsen på Københavns universitet, for hvis det er begrundelsen, så må jeg nok sige, at der må være undtagelser ikke alene i København, men i Århus, i Odense og i Ålborg også.

Som sagt er jeg parat til at se positivt på lovforslaget i udvalget, for hovedsigtet med det er rigtigt, og jeg føler mig overbevist om, at amterne vil behandle disse hospitalsafdelinger på en god og rimelig måde, men jeg ønsker at drøfte særstillingen for det københavnske hospital grundigt.

Alice Hedegaard (DR):

Jeg er meget enig med det konservative folkepartis ordfører og vil derfor kun lige bemærke, at dette lovforslag som tidligere påtalt kan give uheldige virkninger, som man skal være opmærksom på. Det økonomiske vil jeg i denne sag se helt bort fra. Den hjælp, de ortopædiske hospitaler yder patienterne, kan slet ikke udregnes i penge. Det, der giver mig